

δισπόνδειος (-ιος) / *dispondeus* (-ius)

HERPHAEST. 10. 13 ἐκ τῶν συλλαβῶν εἰσιν οἱ πόδες ... 11. 16 τετρασύλλαβοι δὲ οἱ τούτων διπλασίονες ἰς', ὧν ... 12. 22 sq. ὀκτάχρονος δὲ <εἷς>, ἐκ τεσσάρων μακρῶν, σπονδειακὴ ταυτοποδία ἢ δισπόνδειος.

[HERPHAEST.] 29 πάλιν δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν τρισυλλάβων ποδῶν οἱ δεκαεξέτετρασύλλαβοι γίνονται ... καὶ εἰσιν οὗτοι οἱ ἐξ ἐκατέρων τῶν ἐντὸς πλαγιῶν τῶν εἰρημένων ῥόμβων ἀναγεγραμμένοι ἐντὸς τετραγόνων πόδες, οἷον ἐκ μὲν τοῦ μολοσσοῦ ἐνδοτέρων γραμμῶν ὁ τέταρτος ἐπίτριτος καὶ ὁ δισπόνδειος.

[HERPHAEST.] 34 ὁ δὲ δισπόνδειος (*scil.* ὠνομάσθη) ἀπὸ τοῦ ἐκ δύο σπονδείων συγκεῖσθαι.

[HERPHAEST.] 39 = 67 δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν – – – –, ὀκτάχρονος, οἷον Ἑρακλείδης.

HERMOG. *de id.* I 6 (p. 253. 12 sqq. Rabe) δεῖ γὰρ ἴστασθαι τὸν λόγον ἐπίτινος τῶν οἰκείων ποδῶν τῇ σεμνότητι, χωρὶς μέντοι καταλήξεως, ἵνα μὴ εἰς τροχαῖον ἐμπέση ἢ βάσις μηδ' ἀρπασθῇ ὁ ῥυθμὸς ἀλλὰ βεβηκῶς ἢ. μάλιστα δ' ἂν βεβήκοι, εἰ πρῶτον μὲν εἰς ὄνομα καταλήγοι ἢ ὀνοματικόν τι μὴ ἔλαττον ὄν τριῶν συλλαβῶν, οἷον «εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα» ἔπειτα εἰ πλείους εἶεν κατὰ τὴν ἀνάπαυσιν αἱ μακραὶ τῶν συλλαβῶν, ἵνα δισπόνδειος ἢ τις τῶν ἐπιτρίτων πλὴν τοῦ τετάρτου τὴν βάσιν ποιῇ, οἷον «ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται».

ARIST. QUINT. *de mus.* I 22 (p. 44. 22 sqq. Winnington-Ingram) τεσσάρων δὲ συλλαβῶν ἐκτεθεισῶν γίνονται πόδες δεκαεξί, οὓς δυνατόν διὰ τῶν ὁμοίων θεωρεῖν μεθόδων ἢ γὰρ τέσσαρας ἔχων βραχείας καλεῖται προκελευσματικὸς, ἢ τέσσαρας μακρὰς δισπόνδειος

LACHAR. 293. 13 δισπόνδειος ἐκ δ' – – – –, ὀκτάχρονος, οἷον Ἑρακλείδης.

CHOEROB. 219. 23 sq. δισπόνδειος ἢ ἐμβατήριος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν, ὀκτάχρονος.

NICET. *de metr.* 105 δωδέκατος (*scil.* τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν) δισπόνδειος, οἷον Ἑρακλείδης, ἦγον ὀκτάχρονος, διότι μακραὶ εἰσιν αἱ τέσσαρες συλλαβαί.

TZETZ. in Aristoph. *Plut.* 256c (p. 243 Massa Positano) –τῆς τῆς ἀκμῆς] δισπόνδειος Amb.

TZETZ. in Aristoph. *Plut.* 316a (p. 247 Massa Positano) εἶα νῦν τῶν] δισπόνδειος Amb.

TZETZ. *de metr.* 305. 19 sq.

σύνθετοι πόδες δέκα ἕξ ἐκ τῶν τετρασυλλάβων
διάμβος, δισπόνδειος, διτρόχαιος σὺν τούτοις.

TZETZ. *de metr.* 311. 23 sqq.

τὸ μέτρον τὸ χορίαμβον τούσδε τοὺς πόδας ἔχει
πρῶτον μὲν τὸν χορίαμβον, ἕξ οὐπὲρ καὶ τὸ μέτρον
διάμβον, δισπόνδειον, διτρόχαιον σὺν τούτοις.

TZETZ. *de metr.* 315. 21 sqq.

τὸ λογαοιδικὸν μέτρον ἐξάμετρον, ὡς τ' ἄλλα
διαφορὰν δὲ κέκτηται ταύτην, ὡς πρὸς τὰ δύο

τοὺς τελευταίους ἔχει γὰρ δύο τροχάιους πόδας,
εἴτε σπονδαιοτρόχαιον, εἴτε μὴν ἀντιστρόφως,
εἴτε καὶ τὸν δισπόνδειον, εἴτ' ἄλλους δυσλλάβους.

ISAAC MON. 176. 15 sq. δεύτερος ὁ δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν σύνθετος ὦν ἐκ δύο σπονδείων, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὠνομασμένος.

ISAAC MON. 178. 24 sq. δισπόνδειος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν – – – –, ὀκτάχρονος, οἶον Ἑρακλείδης.

ANON. AMBR. 230. 5 sq. ὁ δὲ δισπόνδειος ἀπὸ τῆς συνθέσεως εἴρηται ὡς ἐκ δύο σπονδείων συγκείμενος. καλεῖται δὲ καὶ <ἐμ>βατήριος (βατήριος *codd.*, *corr. Nauck*) ἢ σπονδειακὴ ταυτοποδία.

ANON. BEROL. 295 δισπόνδειος – – – – ὄρκω μὴ χρῶ'.

ANON. HARL. 9. 20 δισπόνδειος, οἶον Ἑρακλείδης.

ANON. VRB. 58 δισπόνδειος ἐκ δύο σπονδείων.

APP. DION. 309. 17 sq. = APP. RHET. 338. 25 sq. δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν = ὀκτάχρονος, οἶον Ἑρακλείδης.

TRACT. *de ped.* 122 δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν ὀκτάχρονος, οἶον Ἑρακλείδης.

SCHOL. VET. in Pind. *praef.* (III, p. 309. 18 sq. Drachmann) δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν, – – – –, οἶον εἰρηναρχῶ.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 286 (p. 44. 23 sq. Massa Positano) τὸ β' (*scil.* κῶλον ἔχει) τὸν α' πόδα δισπονδείον, τὸν δὲ β' ἐπίτριτον α' ἢ ἀντίσπαστον

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 647 (p. 55. 24 sqq. Massa Positano) τὸ δ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ δισπονδείου, εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμερές.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 897 (p. 66. 15 sqq. Massa Positano) τὸ ε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ δισπονδείου, εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 50. 17 sq. Smith) τὸ μγ' ὅμοιον ἐκ δισπονδείου, διαμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 345-356b (II 2, p. 164. 4 sqq. Smith) τὸ ιγ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτίτου πρώτου, διαμβου καὶ πυρριχίου ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον δισπόνδειον ἔχει ἀντ' ἐπιτίτου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 776-771b (II 2, p. 330. 25 sq. Smith) τὸ ε' ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ δισπονδείου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 660 (p. 275. 9 sqq. Longo) ἡ παρούσα στροφή κῶλων ἐστὶ ι'. τὸ α' ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐκ δισπονδείου καὶ ἰάμβου (τρέπεται γάρ, ὡς φασιν, ὁ ἀντίσπαστος εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δυσλλάβου σχήματα).

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 1195 (p. 280. 3 sqq. Longo) τὸ ια' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ, δισπονδείου καὶ αὔθις ἰωνικοῦ.

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 1200 (p. 280. 8 sqq. Longo) τὸ ιδ' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ, δισπονδείου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος.

SCHOL. in Aristoph. *av.* 1565a (p. 224 Holwerda) Tr μετά δὲ τὸν 4δ' στίχον κῶλα ἀντισπαστικά ζ' ἐπιμεμιγμένα διαίμβοις, δισπονδείοις καὶ ἐπιτρίτοις.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 510a. 6 sq. (p. 79 Koster) Tr¹ ἔστι δὲ τὸ παρὸν κομμάτιον κῶλων η', ὧν τὸ α' 'ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, χοριάμβον ἔχον, δισπόνδειον καὶ συλλαβὴν.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 510a (p. 270. 6 sqq. Koster) ἀλλ' ἴθι χαίρων] τοῦτο διὰ τὸ εἰσάγεται τὸν χορὸν ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν ὀνομάζεται κορωνίς, διὰ δὲ τὸ προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως κατὰ τὸ ἔθος ὀνομάζεται κομμάτιον κῶλων ὀκτώ, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἢ χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐπιμεμιγμένον δισπονδεῖω.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 563a (p. 271. 19 sqq. Koster) τὸ δέκατον ὅμοιον ἐκ δισπονδείου καὶ χοριάμβου ἢ δακτυλικὸν ἐφθημιμερές τῆς 'σι' ἀντιμακρᾶς λογιζομένης.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 563c. 14 sqq. (p. 89 Koster) Tr² τὸ ια' (v. 572) 'λάμπροις ἀκτίσιν κατέχει' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ δισπονδείου καὶ χοριάμβου· τὸ ιβ' (v. 573) 'γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς' ἀντισπαστικόν, τὸ καλούμενον γλυκῶνειον, δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου — — — καὶ διαίμβου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 563d. 13 sq. (p. 90 Koster) Tr² Ὡε τὸ ι' ὅμοιον ἐπιμεμιγμένον δισπονδεῖω.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 595a (p. 320 Koster) καὶ τὰ κῶλα δὲ ὅμοια ἐκείνοις πλὴν τοῦ ιβ' μόνου· οὐ γὰρ ἐκ διτροχαίου τὴν ἀρχὴν ἔχει, ὥσπερ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ δισπονδείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 700a. 15 sqq. (p. 107 Koster) Tr¹ τὸ ια' 'καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν' ιαμβικὸν δίμετρον ἐκ δύο δισπονδειῶν.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 700a. 18 sqq. (p. 107 Koster) Tr¹ τὸ ιδ' (v. 714) 'καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττου·' δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ δισπονδείου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ ἔστιν ἰωνικόν.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 700a. 25 sqq. (p. 107 Koster) Tr¹ τὸ ιη' (v. 719) 'φρούδη ψυχὴ φρούδη δ' ἐμβάς' δίμετρον ἐκ δύο δισπονδειῶν· τὸ ιθ' (v. 720) 'καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσιν κακοῖς' τρίμετρος ἐκ δισπονδείου, ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος — — — καὶ ἰάμβου· τὸ κ' (v. 721) 'φρουρᾶς ἄδων ὀλίγου φρουδος γεγένημαι' τρίμετρος ὑπερκατάληκτος ἐκ δισπονδείου, ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 700a (p. 337 Koster) τὸ ια' δίμετρον ἐκ β' δισπονδειῶν.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 700a (p. 337 Koster) τὸ ιη' δίμετρον ἐκ β' δισπονδειῶν.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1154a. 8 sq. (p. 162 Koster) Tr¹ τὸ ζ' (v. 1160) 'ἀμφήκει γλώττη' χοριαμβικὸν πενθημιμερές ἐκ δισπονδείου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1154a. 18 sq. (p. 162 Koster) Tr¹ τὸ ιδ' (v. 1165) 'ἔξελθ' οἶκων' χοριαμβικὸν μονόμετρον ἀκατ[άληκτον] ἐκ δισπονδείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1154b. 12 sq. (p. 163 Koster) Tr² τὸ ιδ' χοριαμβικὸν μονόμετρον ἀντιχοριάμβου δισπόνδειον ἔχον.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 1303a (p. 438 Koster) τὸ ζ' δίμετρον ἐξ ἀμφιμάκρου καὶ δισπονδείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1385a. 14 sqq. (p. 188 Koster) Tr¹ τὸ δ' τρίμετρος ἀκατάληκτος ἐξ ἐπιτρίτου β' ἢ δισπονδείου, ἐκ β' [καὶ] παιῶνος α' ... τὸ ζ' δίμετρον [κατα]ληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμερές ἐξ ἐπιτρίτου γ' ἢ δισπονδείου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aristoph. *vesp.* 1450a. 2 sqq. (p. 227 Koster) Tr ἔστι γοῦν ἡ παρούσα στροφή κῶλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις, διτροχαίοις, διτάμβοις, δισπονδείοις, ἰωνικοῖς καὶ παίωσι ιβ'.

SCHOL. in Hermog. *de id.* I 6 (RhG VII 2, p. 989. 19 sq. Walz) δισπόνδειος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν ὀκτάχρονος, οἶον Ἑρακλείδης.

SCHOL. in Hermog. *de id.* I 6 (RhG VII 2, p. 990. 15 sq. Walz) δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν, οἶον Ἑρακλείδης.

SCHOL. B in Herphaest. 302. 13 sqq. δεύτερος ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ (*scil.* τῷ προκελευσματικῷ) δισπόνδειος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν, σύνθετος ὧν ἐκ δύο σπονδείων.

[PALAEM.] GL VI 207. 26 sqq. pedes duplices sive tetrasyllabi quot sunt? sedecim. qui sunt? dispondeus ... 208. 7 dispondeus ex quattuor longis, ut 'oratores,' 'saltatores.'

[PALAEM.] GL VI 208. 3 sqq. horum (*scil.* pedum duplicium sive tetrasyllaborum) qui contrarii? proceleumaticus dispondeo, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος ionicὸ ἀπὸ μείζονος, diiambus ditrochaeo, antispastus choriambō, epitritus primus paeoni primo, secundus secundo, tertius tertio, quartus quarto. singuli quique horum quot et qualibus syllabis constant? dispondeus ex quattuor longis, ut 'oratores,' 'saltatores.'

TER. MAVR. GL VI 369. 1472 sqq.

adversus huic tempora bis quaterna sumet:
δισπόνδιος hic dicitur, ecce nomine ipso
debent duplici tempora singuli quaterna.
rhythmis magis hic iugiter invenitur aptus,
anapaestica nec non variantur inde metra,
quasi si duo sint, tempora qui quaterna reddunt.

SACERD. GL VI 494. 18 sqq. nunc igitur quoniam docuimus haec, quae a nobis stultissime reprehenduntur, indifferenter a prioribus posita, structurās (*scil.* verborum) nobis delectabiles componamus ... dactylus et dispondeus 'lumina deponebant' ... epitritus <quartus> et dispondius 'contemnere persuadenti' ... paeon secundus et dispondeus 'pericula devitavi'.

SACERD. GL VI 499. 11 sqq. quorum (*scil.* pedum compositorum) nomina unde derivata sint doceamus ... dispondeus dicitur, quod ex duobus spondeis componitur.

SACERD. GL VI 534. 16 sqq. choriambicum dimetrum acatalectum, quod phrynichium nuncupatur, incipit a dispondeo et desinit in choriambum vel in hippium, id est epitritum, primum propter novissimam syllabam indifferentem:

cantantes nunc deficiunt.

SACERD. GL VI 541. 20 sqq. ionicum maius tetrametrum acatalectum sota-
deum fit modis tribus: tribus ionicis maioribus et ditrochaeo:

morosa iuventus bona semper dolet eligendo;

aut tribus ionicis maioribus et dispondeo:

*** qui primus ab ore venit.

APTHON. GL VI 47. 8 sqq. igitur tetrasyllabi pedes erunt omnes sedecim,
ut geminato numero ea<dem> taxatione trisyllabos, qua[m] disyllabos, an-
tecedant. in quibus spatia temporum a tetrachrono ad octachronum, id est a
quattuor temporibus ad octo, producuntur. quorum origo proceleumaticus e
quattuor brevibus subsistens, ut 'Minucius', habebit contrarium dispondeum,
e quattuor longis scilicet, ut compositum a spondeo nomen ostendit, qui so-
lus in tetrasyllabis octachronos sive octasemus invenitur, cuius exemplum
'Calliclides', haud alias quam spondeus inter disyllabos tetrachronos est.

DIOM. GL I 480. 18 sqq. huic (*scil.* proceleumatico) contrarius est dispon-
dius. dispondius ex duobus spondiis syllabarum quattuor longarum temporum
octo, ut 'Maecenates', 'Suphenates', 'oratores'.

ATIL. FORTVN. GL VI 280. 19 sqq. simplices duplicati faciunt compositos
pedes ex se ... ex duobus spondeis dispondeus.

DON. GL IV 370. 8 sq. huic (*scil.* proceleumatico) contrarius est dispondeus
ex quattuor longis temporum octo, ut 'oratores'.

DON. GL IV 425. 21 sqq. aequa dicitur divisio, cum tot tempora habet ar-
sis, quot thesis, ut puta unum et unum, duo et duo, tria et tria, quattuor et
quattuor; quae divisio hos recipit pedes: pyrrichium, spondium, dactylum,
anapaestum, proceleumaticum, dispondium, diiambum, ditrochaeum, an-
tispastum, choriambum.

PROB. GL IV 42. 1 sqq. nunc quoniam docuimus haec, quae a nobis stultis-
sime reprehenduntur, indifferenter a prioribus posita, structuram (*scil.* verbo-
rum) nobis delectabiles componamus ... dactylus et dispondius 'lumina depo-
nebant' ... paeon secundus et dispondeus 'pericula devitavi'.

MALL. THEOD. GL VI 589. 7 sqq. sunt igitur penitus repudiandi longeque
removendi <ex disyllabis pyrrichius>; ex trisyllabis molossus, <tribrachys>, am-
phibrachys, amphimacrus, <bacchius>, palimbacchius; ex quadrisyllabis proce-
leumaticus, dispondius, diiambus, ditrochaeus, paeones omnesque epitriti.

SERG. GL IV 480. 24 sqq. duplices (*scil.* pedes) hi: proceleumaticus, dispon-
deus, diiambus, ditrochaeus, antispastus, choriambus, ionicus minor, ionicus
maior, paeon primus, paeon secundus, paeon tertius, paeon quartus, epitritus
primus, epitritus secundus, epitritus tertius, epitritus quartus.

POMP. GL V 122. 36 sqq. de quattuor (*scil.* syllabis) sedecim isti sunt (*scil.*
pedes): proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, ionicus maior,
ionicus minor, antispastus, choriambus, quattuor paeones et quattuor epitriti.

POMP. GL V 124. 7 sqq. in dispondeo octo sunt tempora: quattuor habet ar-
sis, quattuor thesis ... ergo hae sunt divisiones, quae aequae dicuntur, et habent

hos pedes, nec alium habent: pyrrichium habent, spondeum, dactylum, anapaestum, proceleumaticum, dispondeum, diiambum, ditrochaicum, antispastum, choriambum; plus non habent.

IVL. SEVER. GL VI 642. 30 sqq. molossus molosso iunctus facit dispondeum et spondeum ---, -- ... molossus dactylo iunctus facit dispondeum et pyrrichium ---, ∪∪ ... molossus amphimacro iunctus facit dispondeum et iambum ---, ∪- ... molossus antibacchio iunctus facit dispondeum et trochaicum ----, -∪.

IVL. SEVER. GL VI 644. 33 sq. dispondius, qui constat ex quattuor longis, habet tempora octo, dividitur ita: -- |||| -- ||||.

AVDAX GL VII 335. 15 sqq. pedes duplices sive tetrasyllabi quot sunt? sedecim. qui sunt? dispondeus, proceleumaticus, ionicus ἀπὸ μείζονος, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος, ditrochaicus, diiambus, choriambus, antispastus, paeon primus, secundus, tertius, quartus, <epitritus primus, secundus, tertius, quartus> ... horum (*scil.* pedum duplicium sive tetrasyllaborum) quis cui contrarius? proceleumaticus dispondeo, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος ionicό ἀπὸ μείζονος, diiambus ditrochaeo, antispastus choriambo, epitritus primus paeoni primo, secundus secundo, tertius tertio, quartus quarto. singuli quique horum quot et quibus syllabis constant? ... dispondeus ex quattuor longis, ut 'oratores', 'saltatores'.

ISID. *etym.* I 17. 14 dispondeus autem et ditrochaicus et diiambus dicti quod geminis constant iambis, spondeis vel trochaeis.

IVL. TOL. 155. 52 sqq. qui sunt (*scil.* pedes tetrasyllabi)? proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaicus, antispastus, choriambus, ionicus maior, ionicus minor, quattuor paeones et quattuor epitriti.

IVL. TOL. 159. 147 sqq. qui pes est isti (*scil.* proceleumatico) contrarius? dispondeus. ex quibus syllabis constat? ex quattuor longis, ut 'conditores'. quot tempora habet? octo. cuius divisionis est? aequae. quomodo? arsis habet quattuor tempora et thesis quattuor. simplex pes est aut duplex? duplex. quomodo? quia ex duobus spondiis constat. legitimus aut nothus? ubique nothus.

IVL. TOL. 160. 164 sq. dispondeus, diiambus, ditrochaicus dicti sunt, eo quod binis spondeis, iambis vel trochaeis constant.

IVL. TOL. 168. 363 sqq. quot sunt pedes aequae divisionis? decem. qui? pyrrichius, spondeus, anapaestus, dactylus, proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaicus, antispastus et choriambus.

ALDHELM. *de metr.* 151. 8 sqq. X. sunt pedes, qui aequam divisionem sortiuntur et velut pari temporum lance ponderantur ... id est pyrrichius, spondeus, dactylus, anapaestus, proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaicus, antispastus, choriambus.

ALDHELM. *de metr.* 174. 23 sqq. de dispondeo. quae sunt nomina ad dispondeum rite congruentia? 'servatores', 'praeceptores', 'bellatores', 'oratores', 'pastorales', 'aeternales', 'immortales', 'infelices', 'scrutatores', 'dictatores', 'mercatores', 'piscatores', 'regnatores', 'curatores', 'luctatores', 'rimatores', 'auditores', 'nutritores', 'venatores', 'vespellones' id est 'fossarios', qui corpora humant.

ALDHELM. *de metr.* 175. 4 sq. sunt itidem nomina verbalia in -‘trix’ desinentia feminina, sicut masculina in -‘tor’ terminantur; sed feminina dispondeo mancipantur.

ALDHELM. *de metr.* 175. 17 sq. dispondeus semper acuto accentu profertur, dum arsis et thesis aequali temporum discrimine dirimuntur, hoc est bis quaterno.

ALDHELM. *de metr.* 176. 4 sqq. quae prosodia tenoris in diiambo statuitur? nomina seu verba diiambo mancipata acuuntur quidam ut dispondeus, sed in hoc discrepare cernuntur, quod dispondeus in paenultima, diiambus vero in antepaenultima acutum habebit accentum.

CRVIND. 18. 23 sqq. tetrasyllabi XVI (*scil.* pedes): proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, ionicus minor, ionicus maior, antispastus, choriambus, quattuor paeones et quattuor epitriti.

CRVIND. 19. 17 sq. ex quadrisyllabis (*scil.* pedibus) proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, paeones omnesque epitriti.

CRVIND. 20. 5 sqq. genera pedum quot sunt? duo; aut enim simplices, ut disyllabi, et trisyllabi; aut duplices, id est ex disyllabis inter se geminatis aut ex disyllabis iunctis cum trisyllabis aut ex trisyllabis inter se geminatis effecti, ut est dispondeus ex duobus spondeis, proceleumaticus ex duobus pyrrichiis, sic et reliqui pedes.

CRVIND. 21. 6 sqq. et hos pedes aequa divisio tenet: pyrrichium, spondeum, dactylum, anapaestum, proceleumaticum, dispondeum, diiambum, ditrochaeum, antispastum, choriambum.

BONIF. 109. 19 sqq. partimur ergo in aequo hos: spondeum – | –, pyrricheum ∪ ∪, dactylum – | ∪ ∪, anapaestum ∪ ∪ | –, dispondeum – – | – –, proceleumaticum ∪ ∪ | ∪ ∪, diiambum ∪ – | ∪ –, ditrochaeum – ∪ | – ∪, antispastum ∪ – | ∪ –, coriambum – ∪ | ∪ –.

ANON. GL VI 307. 20 sqq. tetrasyllabi pedes <sunt> numerus sedecim: ... dispondeus, qui fit ex duobus spondeis, id est ex quattuor longis syllabis, temporum octo, ut ‘Maecenates’.

ANON. *de ped.* GL VI 646. 11 stant ‘oratores’ dispondeum retinentes. [L.C.]